

bolj visoko cepijo, slabejšo moč ima sok; pa tudi na divjaku pod cepljenjem novih divjakovih rastlik ne potergajo. Kako bi se li potem drevesce prijelo, ker ves sok zgubi? Sok je drevesu to, kar je človeku kri.

V sklad pa tako le cepi: Naj pred odžagaj divjaka tam, kjer ima gladko kožo.

Če je divjak močno vrašen, to se pravi, če ima veliko dobrih korenin, in je že saj, kakor ročnik debel, se sme kake tri ali štiri čevlje visoko odžagati; če je pa divjak slabo vrašen, se mora pa bolj nizko cepiti.

Odžaganega divjaka po verhu gladko poreži, ga z močnim nožem po sterženu prekolji, v sklad zabij zagojzdico in sklad, to je, tudi kožo, ker se rada semtertje razkolje, z ojstrim peresnim nožičkom na obeh straneh gladko poreži. Potem pa cep napravi. Tega na obeh straneh pol drugi palec na dolgo tako poreži, da je zagojzdi podoben; na to mu naredi po obeh straneh ramo, in ga tako v divjakov sklad vtakni, da znotrajne koži, divjakova in cepičeva, vkup pridete. Potem sklad z vlažno ilovico dobro zamaži in s cunjjo obveži.

Če divjak ni čez en perst debel, se mu dá le en cep; če je pa debel, se mu dásta dva cepova, ktera se pa morata tako oberniti, da sta v verhu bolj eden od družega, kakor pri dnu, zato, da drevo vsaksebi raste, in da niso veje vejam na potu.

V sklad se cepi takrat, kadar les začinja muževen postajati.

To cepljenje se večidel rabi pri divjakih iz hoste prinesenih.

Opomniti moram še, kadar se otroci, t. j. večji fantiči cepiti vadijo, naj se jim ne pusti prav veliko cepiti, k večjemu po kakih osem drevesic, da jih preveč ne pokvarijo. Tudi preveliko fantičev v drevesnico jemati bi bilo napčno.

(Konec prih.)

Opominek za učitelja

mesca velikega travnaa.

Ljubi učitelj, delaj kakor vertnar in plevica! Če zapaziš pri otrocih kake napake, jih skerbno odpravljaj, pa tudi varuj, da zraven kaj dobrega ne popačiš. — Pomlad vnema človeka za petje. Skerbi tedaj, da boš otrokom pripravil dosti lepih in primernih šolskih pesem. Vsako pesmico pa morajo otroci

dobro razumeti, preden jo pojó. Nedeljskim učencem razlagaj kaj od navadnih prikazen na nebu. — Dekletam naročaj, da naj skerbé, da bodo latvice, golide in vse mlečne posode snažne. Ta mesec je posebno zdravo, če zunaj sprehajamo se ali delamo.

Pomladansko jutro.

Skoz okno gledam na ravno poljé,
Vesele ptice memo žvergolé;
Prišle po daljnih potih v naš so kraj,
Praznujejo da tukaj mladi raj.

Zidovje izbe zdaj mi je tesnó,
Stanica lepša milo je nebó. —
Na polje, kjer nezmerno rož cvete,
Naj raje serce veselit se gre.

Zapustil tebe bom, premerzli zid,
Napajal z lepotijami svoj vid;
In s ptico pevkinjo bom pel na glas,
Doklér preljuba pomlad bo pri nas.

Fr. Gerbic.

Imenzlaga (etymologie) farnih vasi na Kranjskem.

(Dalje.)

Lak = Loka od liti — liv — lov — (nalov) lovka — loka (ein umflutheter Ort). Tudi splohno ime: loka pomeni snožet pri vodi.

S. Lambert — Landstrass = kostanjevica — Laserbach = Loški potok — potok pri loki. Glej predno.

Lašiče (Lozice) od loza — les (Wald) = vas nastala v lesu. Glej Lesec — Velesovo.

Laufen = Ljubno. — Korenina je lob = (Lobno) čelo, ker namreč od Posavca vprek na čelu brega stoji. Gotovo je bilo Posavec poprej naseljeno, kakor Ljubno. V lastnih imenih oseb se korenina lob tudi še najde p. Lobé = človek z velikim čelom.

S. Lavrene, Ledine — samo očitno.

Leess — Lesce — vas v lesu. Glej zgoraj.

Lengenfeld = Doje t. j. dolgo polje, dolina.

S. Lenard — Leše, Leskovic samovidno.

Lipoglov: korenine dosti očitne, pa pomen dosti skrit; znabiti, da je bila ta vas pričeta na glavi t. j. na verhu lipovega gojzda, ali pa, da ima podoba lipovega verha.

dobro razumeti, preden jo pojó. Nedeljskim učencem razlagaj kaj od navadnih prikazen na nebu. — Dekletam naročaj, da naj skerbé, da bodo latvice, golide in vse mlečne posode snažne. Ta mesec je posebno zdravo, če zunaj sprehajamo se ali delamo.

Pomladansko jutro.

Skoz okno gledam na ravno poljé,
Vesele ptice memo žvergolé;
Prišle po daljnih potih v naš so kraj,
Praznujejo da tukaj mladi raj.

Zidovje izbe zdaj mi je tesnó,
Stanica lepša milo je nebó. —
Na polje, kjer nezmerno rož cvete,
Naj raje serce veselit se gre.

Zapustil tebe bom, premerzli zid,
Napajal z lepotijami svoj vid;
In s ptico pevkinjo bom pel na glas,
Doklér preljuba pomlad bo pri nas.

Fr. Gerbic.

Imenzlaga (etymologie) farnih vasi na Kranjskem.

(Dalje.)

Lak = Loka od liti — liv — lov — (nalov) lovka — loka (ein umflutheter Ort). Tudi splohno ime: loka pomeni snožet pri vodi.

S. Lambert — Landstrass = kostanjevica — Laserbach = Loški potok — potok pri loki. Glej predno.

Lašiče (Lozice) od loza — les (Wald) = vas nastala v lesu. Glej Lesec — Velesovo.

Laufen = Ljubno. — Korenina je lob = (Lobno) čelo, ker namreč od Posavca vprek na čelu brega stoji. Gotovo je bilo Posavec poprej naseljeno, kakor Ljubno. V lastnih imenih oseb se korenina lob tudi še najde p. Lobé = človek z velikim čelom.

S. Lavrene, Ledine — samo očitno.

Leess — Lesce — vas v lesu. Glej zgoraj.

Lengenfeld = Doje t. j. dolgo polje, dolina.

S. Lenard — Leše, Leskovic samovidno.

Lipoglov: korenine dosti očitne, pa pomen dosti skrit; znabiti, da je bila ta vas pričeta na glavi t. j. na verhu lipovega gojzda, ali pa, da ima podoba lipovega verha.

Loitsch = Logatec = majhen log.

Lom = vas pričeta v lesjem lomu (Holzschlag).

Lozice od loza (Wald): vas v lozi, lesu pričeta.

Lustthal = Dol samovidno.

Lučne. Lega meni neznana; korenina ali luč, ali pa luka po tem, ki ali na solncu ali pa v lukki leži.

Madipedium = Trebelno; vas ustanovljena tam, kjer se je že trebilo.

Madipedium inf. = Mokronovo: korenina očitna.

Novice.

Iz Maribora. Ljubi „Tovarski“! kakor milo dete si jel vlani po slovenskem svetu potovati, in precej si krepko shajal. Veseli smo, da tudi letos tako lepo napreduješ in nas s tečnimi rečmi razveseljuješ. Nadjamo se, da boš, kolikor boš starejši, toliko tudi bolj popolnoma. — Kako pri naših bratih cvete blagi duh narodnosti in ljubezni do učiteljstva, nam kažejo tvoji mnogoverstni sestavki. Nedavno je bil pri meni neki nemški učitelj iz Marijaeceljske okolice. Vidi, ljubi „Tovarski“! Tvoje liste pri meni; in lej, graja me, in mi očita, da denar zametujem za take reči i. t. d. „Priatelj, ni tako!“ ga zavrnem, „prepričaj se pred, preden sodiš“. Toda, ko zvê, kaj vse „Tovarski“ piše, mu je še celó všeč. Posebno se mu dopadejo tudi izverstno zloženi napevi gosp. Fr. Ser. Adamič-a, ter začuden pravi: Ich hätte nicht geglaubt, dass es auch unter den Slovenen so geschickte Lehrer und Organisten gebe“. Hitro si jih je prepisal in djal, da bo po teh napevih tudi nemške pesmi popeval. Tudi me prosi, da naj mu vsako Tovarševu prilogo z napevi pošljem. Bog daj tedaj, da bi nam jih naš ljubi „Tovarski“ še kaj dosti prinesel. Slava jim cvete povsod. — Zdravo, dragi „Tovarski“!

J. Dr. Vlasténski.

Iz Gorice. 19. aprila. — ? — Čitateljem „Tovarski“, ki „Novic“ ne čitajo, bo blezo še neznano, da se letos na tukajšni normalki našima domačima jezikoma, po pravičnem prizadevanji šolskega svetovavca Pavšič-a, popolna pravica godi. Učijo se namreč vsi predmeti v slovenskih razredih po slovenski, v laških po laški, nemščina je le zapovedan predmet v tretjem in četertem razredu. Sad se je že pri prvem izpraševanju pokazal. Pač veselje je bilo slišati, kako čvrsto, odvažno, razločno in izverstno so otroci v maternem jeziku odgovarjali, in poslednjič lepe pesmi odpevali. Šolski predstojniki so pa tudi s letošnjimi izpiti zadovoljni, kakor poprej nikdar. — Radostni slišimo, da se bo po veliki noči tudi cerkveno petje normalcov vredilo takó, da se bo pri sv. maši jeden dan po slovenski in drugi po taljanski pelo. Da se bodo konec šolskega leta tudi „periohe“ ali „klasifikacioni“ v domačih jezikih na svetlo dali, ni dvomiti. Prav bi sadá bilo, ako bi nam „Tovarski“, ker se že šolam in učiteljem tako pridno posvečuje, izraziti blagovolil do-